

ת"פ 7135/11/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7135-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני(אחר/נוסף)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה	מדינת ישראל ע"יחידת התביעות מחוז ש"י
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עוה"ד רמי עותמאן

גזר דין (חלקי)

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
2. סוכם בין הצדדים כי בכפוף לתסקיר חיובי שיתקבל ביחס לנאשם, ובהעדר פתיחת תיקים חדשים, המאשימה תגביל טיעוניה לעונש מאסר שיבוצע בעבודות שירות, והסנגור יהיה חופשי בטיעונו.
3. בחלקו הכללי של כתב האישום המתוקן צוין, כי הנאשם והגב' פלונית (להלן: "**המתלוננת**") נשואים מזה 7 שנים, מתגוררים בביתם שב... (להלן: "**הבית**") ולהם 3 ילדים משותפים. עוד צוין, כי במועד המתואר בכתב האישום המתוקן, המתלוננת הייתה בחודש השביעי להריונה.
4. על פי הנתען, ביום 29.10.2021 בשעה 2:00 לערך, בעת שחזר הנאשם לבית, סירבה המתלוננת לפתוח את דלת הבית, אז החל הנאשם לדפוק על הדלת בחוזקה ולאחר זמן מה פתחה המתלוננת את הדלת והנאשם נכנס לבית. באותן הנסיבות, החל ויכוח קולני ביניהם על רקע שיחותיו עם נשים אחרות, במהלכו רצתה המתלוננת לעזוב את הבית ולצאת לבית הוריה. הנאשם בתגובה נעל את הדלת, לקח את מפתחות הדלת ואמר למתלוננת כי השעה מאוחרת וכי כעת היא לא הולכת לבית הוריה.
5. באותן הנסיבות, המתלוננת המשיכה לצעוק והנאשם בתגובה חנק אותה באמצעות ידיו והכה אותה ברגלה השמאלית. בהמשך, שבר וואזה שהייתה על שולחן האוכל, מראה, וכן הטיח כיסא על הקיר. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת חבלות בדמות שריטות בצווארה וכן חבלה בדמות המטומה ברגלה השמאלית.
6. בשעות הבוקר של אותו היום, ביקשה המתלוננת מהנאשם את המפתחות על מנת שתוכל לצאת מהבית.

הנאשם בתגובה אמר לה כי אם תלך להגיש תלונה הוא ישרוף את הילדים בבית ואז יהרוג אותה.

תסקיר שירות המבחן:

7. ביום 3.1.2023 הוגש תסקיר אביא מתוכנו בתמצית: הנאשם כבן 37, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאי שנה ועד שבע שנים, מתגורר עם משפחתו בכפר עקב. הנאשם גדל בבית נורמטיבי, סיים 12 שנות לימוד וכיום עובד בעסק המשפחתי בתחום האלומיניום.
8. הנאשם נישא לפני כ-8 שנים למתלוננת כאשר הייתה כבת 19 לאחר שפגש בה בחתונת מכרים משותפים. הנאשם מסר כי הוא המפרנס העיקרי בבית וילדיהם משולבים בבתי ספר פרטיים.
9. צוין, כי הנאשם חזר להתגורר עם המתלוננת בביתם, זאת על אף שהיה צריך להימצא בתנאים מגבילים בבית הוריו ובפיקוח מפקחים, בהתאם להחלטה שיפוטית.
10. באשר ליחסיו עם המתלוננת מסר הנאשם, כי טרם התרחשותם של האירועים המתוארים בכתב האישום, המתלוננת הייתה נוהגת להטיח בו חשדות על כך שהוא מצוי בקשרים עם נשים אחרות, ולעיתים עזבה את הבית וחזרה להתגורר בבית הוריה. לדברי הנאשם, התערבות הוריה ביחסיהם האישיים גרמו לפגיעה והשפלה כלפיו, והאם אף הסיטו את המתלוננת כנגדו באשר לחוב כספי אשר הוא חב להם עוד מעת חתונתם.
11. שרות המבחן ערך שיחה עם המתלוננת בה שיתפה כי יחסיה עם הנאשם התאפיינו בקשיי אמון והשפלה שחוותה. לדבריה, הנאשם מעולם לא נקט באלימות פיזית כלפיה, מלבד אותם אירועים שבכתב האישום. לצד זאת ציינה, כי הנאשם נהג לנקוט באלימות מילולית כלפיה בעת מצבי לחץ ומצוקה. המתלוננת הוסיפה שכיום הם המתגוררים יחד בביתם בכפר עקב, ללא מפקחים, ושיחסו כלפיה תקין, מבלי אירועים חריגים, והוא ממשיך להשקיע בטיפול הילדים. עוד ציינה, כי נערכה סולחה בינו לבין משפחתה לאחר ששילם את חובו, ובמסגרת זו התחייב להימנע מביטויי אלימות נוספים כלפיה.
12. שרות המבחן מסר, כי הנאשם הודה בחלק מעובדות כתב האישום המתוקן, אך לצד זאת, שלל את המיוחס לו בסעיפים המתארים את האלימות בה נקט. על פיו, האירועים נבעו מיחסה כלפיו וחוסר האמון אשר הפגינה כלפיו מעת לעת.
13. בהתייחס לגורמי הסיכוי צוין, כי להתרשמותם הנאשם הינו אדם נורמטיבי, נעדר רישום פלילי אשר מקיים אורח חיים יציב ותקין, והוא בעל גורמי תמיכה מצד משפחתו. עוד התרשם שרות המבחן, כי הנאשם שואף להמשיך ולקיים אורח חיים תקין. בנוסף צוינה עמדת המתלוננת לכך שהיא אינה חוששת מהנאשם ומביעה רצון לשקם את מערכת היחסים ביניהם. מנגד, שרות המבחן התרשם כי הנאשם הינו בעל מאפיינים נרקיסטיים, קושי בשליטה בדחפים ובעל נטייה לנקוט באלימות במצבי דחק. הנאשם התקשה להודות במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ולהביע חרטה כלפי מעשיו. בנוסף התקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלוננת תוך שהוא משליך את האחריות על התנהלותה מולו. שרות המבחן צוין, כי הנאשם שלל צורך להשתלב בטיפול, ומשיחות שנערכו אתו ועם המתלוננת עלה כי קיימים דפוסים מרמתיים אצלו. על פיהם, בני הזוג חווים מערכת יחסים טעונה במתחים כלכליים, קשיי אמון ותחרות סמויה בהיבט התפקודי-כלכלי, בשל פערי ההשכלה ביניהם שעם השנים הלכו והסלימו. להערכתם קיימת רמת סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה דומה בעתיד.

14. נוכח זאת, שרות המבחן אינו בה בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, וממליץ על הטלת ענישה מוחשית תוך התחשבות במצבם הכלכלי של בני-משפחתו. בנוסף לכך ציין, כי הוא אינו בה בהמלצה להקלה בתנאים המגבילים מאחר והנאשם אינו עומד בהם, לרבות בצו ההרחקה שהוטל עליו.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש:

15. בפתח הדיון בפרשת העונש, ביקש הסנגור לקבל תסקיר משלים אודות הנאשם בטענה כי התסקיר לא נערך עם מתורגמן דובר השפה הערבית, והוא אינו מבטא את עמדת הצדדים כפי שהציגו אותה. אציין, כי דחיתי בקשה זו.

16. בטיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לחומרת העבירות, ולכך שהנאשם ביצע את מעשה התקיפה בעת המתלוננת בחודש השביעי להריונה. ציין, כי הנאשם נעל את המתלוננת בביתם ואיים שאם היא תתלונן במשטרה כנגדו, הוא ישרוף את הילדים ויהרוג אותה. המאשימה ציינה, כי מתחם הענישה בעבירות אלו נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. המאשימה הדגישה, כי תסקיר המבחן הינו שלילי ומצדיק החמרה, נוכח הערכת סיכון גבוה, העדר המלצה טיפולית, והמלצה להטלת ענישה מוחשית.

17. בנסיבות אלו עתרה המאשימה להטלת מאסר למשך 8 חודשים, לצד מאסר על תנאי והתחייבות.

18. הסנגור הפנה לעמדת המתלוננת כעולה מתסקיר המבחן, לכך שהיא אינה חוששת מהנאשם, ומעוניינת לשקם את הקשר עמו. לדבריו, יש להביא בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו נעדר רישום פלילי, וכן העובדה כי הם שבו להתגורר יחד מבלי שיש ביניהם אירועים חריגים.

19. הסנגור עתר להטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שרות, זאת בהתאם לחוות הדעת שהוגשה בעניינו, שכן בדרך זו יעלה בידו למזער את הפגיעה הכלכלית במשפחתו.

20. הנאשם הביע חרטה על המעשים וציין, כי ברצונו להמשיך בדרך תקינה ונורמטיבית, לצד משפחתו.

דין:

21. הנאשם פגע במעשיו בערכים מוגנים הנוגעים בביטחון של אדם, שלמות גופו ושלוות נפשו. הפסיקה המנחה בעניין זה הינה עקבית, להטלת ענישה משמעותית. (ראו לדוגמה: רע"פ 7513/12 **בלאל מרעי נ' מדינת ישראל** (22.10.12)). במסגרת ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.02.11). בעניין זה נקבע כי "לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת

22. מתחם הענישה ההולם מתפרש על פני מנעד רחב, המשתנה בכל מקרה ומקרה בהתאם לנסיבות העבירה, חומרתה, תכיפותה ועוד.

23. להלן מקרים אותם מצאתי רלוונטיים לקביעת מתחם העונש ההולם במקרה שלפני:

א. בפס"ד **בלאל מרעי הנז'**, בו תואר אירוע תקיפה חמור ביותר, אם כי בודד, נגזרו על הנאשם בבית משפט השלום 5 חודשי מאסר בפועל, מע"ת וענישה נלווית. בית משפט השלום התחשב לקולא ברצון

אשת הנאשם, המתלוננת, לביטול האישום נגדו ובשובם של בני הזוג לחיים משותפים. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, והאריך את עונשו של הנאשם ל-10 חודשי מאסר בפועל. ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחה בבית המשפט העליון.

ב. ברע"פ 11/15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (20.01.15) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום בו הוטלו על נאשם בשני אירועי אלימות כנגד אשתו 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. צוין שחלק מהשיקולים שנשקלו לחומרה הם חוסר נטילת אחריות מצד הנאשם והיעדר אופק טיפולי.

ג. בעפ"ג 24970-08-12 **עופר הרשקוביץ נ' מדינת ישראל** (11.11.12) אושר פסק דינו של בית משפט השלום אשר השית על נאשם 8 חודשי מאסר בפועל בתוספת ענישה נלווית בגין כך שבאחד הימים דחף את אשתו בעודה מחזיקה בידיה את בתם בת השנתיים וחצי, גרר אותה לאמבטיה, משך בשערות ראשה, היכה אותה בראשה עם ידיו וירק עליה.

ד. בת"פ 20080-04-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (8.11.15) נקבע כי מתחם הענישה בגין אירוע אלימות בודד בו הכה הנאשם באגרופיו את בת זוגו וגרם לה לחבלה בפניה ובצווארה הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין 8 ל- 20 חודשים.

24. חומרת האירוע במקרה שבפנינו באה לידי ביטוי במעשים האלימים בהם נקט הנאשם כלפי המתלוננת ובהיותה בחודש השביעי להריונה. בנוסף, אופי האיום שהופנה כלפיה לפגיעה בה ובילדיה מצוי במדרג חומרה גבוה. את מתחם העונש ההולם ראיתי לקבוע החל ממספר חודשי מאסר שניתן לבצעם בדרך של עבודות השירות ועד שנת מאסר, לצד ענישה נלווית.

25. שרות המבחן כאמור ממליץ על הטלת ענישה מוחשית, נוכח נטילת אחריות חלקית, היעדר נזקקות טיפולית וחשד להפרת תנאים מגבילים. רמת הסיכון שנקבעה בענייננו הינה גבוה. מנגד, גורמי הסיכוי שהובאו בענייניו של הנאשם הינם משמעותיים בהם היותו נעדר רישום פלילי, אב ל-4 ילדים בגילאי שנה ועד שבע שנים, המנהל אורח חיים נורמטיבי. מאז אותו אירוע לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. אף עמדת המתלוננת הינה לשיקום מערכת היחסים תוך שהיא אינה מביעה חשש מהנאשם.

26. בשים לב לאמור, ונוכח המועד בו הוגש התסקיר סברתי, כי ישנו מקום לקבל עדכון נוסף משרות המבחן, אודות מערכת היחסים שבין בני הזוג כיום, התייחסות נוספת אודות רמת הסיכון, וכן המלצה עדכנית לסיום ההליך.

27. השלמת טעון תיערך ביום 4.1.2024 שעה 12:00.

28. תסקיר משלים יוגש לא יאוחר מיום 28.12.2023.

29. המזכירות תיידע את הצדדים ושרות המבחן בהחלטה זו. באחריות הסנגור להעביר פרטי התקשרות עם הנאשם לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח אלול תשפ"ג, 14 ספטמבר 2023, במעמד הנוכחים.